

УДК 340.1+342.5+7

Кириченко Олександр Анатолійович –

доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри права факультету економіки і права,
Міжнародного класичного університету імені Пилипа Орлика
<https://orcid.org/0000-0002-8748-6431>

Oleksandr A. Kirichenko –

Doctor of Juridical Sciences, Professor,
Head of the Department of Law,
Faculty of Economics and Law,
Pylyp Orlyk International Classical University
(2 Kotelnikova Street, Mykolaiv, 54003, Ukraine)

Кириченко Олександр Олександрович –

Здобувач вищої освіти за другим (магістерським) рівнем
з галузі знань 22 Охорона здоров'я спеціальності 222 Медицина
Чорноморського національного університету імені Петра Могили

Oleksandr O. Kirichenko –

Master's Student
in the field of 22 Health Care Specialty 222 Medicine
Petro Mohyla Black Sea National University
(10, 68 Desantnykiv Street, Mykolaiv, 54003, Ukraine)
hifidrone@gmail.com

Особливості інноваційного розуміння сутності і видового поділу достовірних і недостовірних відомостей і можливостей їх використання у процесі публічної дискусії в контексті здійснення медичної та фармацевтичної діяльності і системи громадського здоров'я

Обґрунтовано, що однією з базисних причин появи незавідомо недостовірних відомостей є неналежний рівень аналітичного мислення чи інша професійна некомпетентність, пізнання чого набуває значення для попередження появи незавідомо недостовірних відомостей у процесі здійснення медичної та фармацевтичної діяльності і діяльності системи громадського здоров'я.

На прикладі відверте неконституційного встановлення так званих «платних послуг» в контексті проголошення життя та здоров'я людини найвищою соціальною цінністю і обов'язку держави та президентатури забезпечити недоторканість життя та безоплатне забезпечення максимально можливого рівня здоров'я продемонстровано механізм появи незавідомо недостовірних відомостей у сфері охорони здоров'я в наслідок юридичної некомпетентності перш за все парламентарів та інших суб'єктів, які розробляють підзаконне правове регулювання у сфері медичної та фармацевтичної діяльності і системи громадського здоров'я.

Ключові слова: безальтернативний безоплатний конституційний статус надання медичної та фармацевтичної допомоги і забезпечення системи громадського здоров'я; завідомо достовірні відомості; незавідомо достовірні відомості; завідомо недостовірні відомості; незавідомо недостовірні відомості.

O.A. Kirichenko, O.O. Kirichenko Features of Innovative Understanding of the Essence and Specific Division of Reliable and Unreliable Information and the Possibilities of Their Use in the Process of Public Discussion in the Context of Medical and Pharmaceutical Activities and the Public Health System

It is substantiated, that one of the basic reasons for the appearance of unknowingly inaccurate information is an inadequate level of analytical thinking or other professional incompetence, the knowledge of which is important for preventing the appearance of unknowingly inaccurate information in the process of carrying out medical and pharmaceutical activities and the activities of the public health system.

Using the example of the frankly unconstitutional establishment of the so-called “paid services” in the context of declaring human life and health as the highest social value and the obligation of the state and the presidency to ensure the inviolability of life and the free provision of the highest possible level of health, the mechanism of the appearance of unknowingly inaccurate information in the field of health care as a result of the juridical incompetence, primarily of parliamentarians and other subjects who develop subordinate legal regulations in the field of medical and pharmaceutical activities and the public health system, is demonstrated.

It is emphasized, that by known reliable news it is appropriate to understand those, that fully correspond to the actual circumstances of the action (actions or inactions of an individual or a small group of people), events (actions or inactions of very large groups of people, when it is impossible to establish the role in achieving the overall result of each of participants, for example, in the course of war, etc.) or phenomenon (action or inaction of the forces of nature, including predatory animals, that are in conditions not regulated by humans) in general or a certain part of it, and peculiarities of perception, memorization, their storage, reproduction and other transmission by a certain person, including life experience or relevant special or professional competence contribute to the transmission or other disclosure of practically adequate news.

Attention is focused on the fact, that according to the basic orientation of the result of their public disclosure, each of the named types of news can be divided into those, that condition their perception by the majority of addressees as positive, negative and positive-negative, and negative information - also as neutral, socially harmful and socially dangerous news, when the last two types of news, depending on the level of public danger as a result of their public disclosure, may create conditions for the recipients to commit relevant criminal and other offenses.

On the basis of the above, it is proposed to improve the constitutional foundations of the legitimate implementation of any type of juridical, journalistic and other mass media proving or public discussion in terms of the freedom of not just any, but only knowingly reliable speech, as well as specified circumstances under which publication may be limited and knowingly reliable news.

Keywords: *the unconditional, free constitutional status of providing medical and pharmaceutical care and ensuring the public health system; the knowingly reliable news; an unknowingly reliable news; the knowingly unreliable news; an unknowingly unreliable news.*

Постановка проблеми. Згідно вимог ст. 1, ч. 1 і ч. 2 ст. 3, ст. 8, ч. 3 ст. 22, ст. 27, ч. 1 і ч. 2 ст. 49 і ч. 2 ст. 102 Конституції України наша держава проголошена правовою, життя і здоров'я людини найвищою соціальною цінністю, кожен має право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування і охорона здоров'я забезпечується державним фінансуванням відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм; утвердження та забезпечення вказаної найвищої соціальної цінності і всіх інших прав і свобод людини у сфері охорони її життя та здоров'я, в т.ч. й категоричної неможливості протиправного позбавлення її життя, є головним обов'язком держави; всі поточні закони та інші правові акти мають відповідати Основному закону держави і не можуть погіршувати правовий статус особи, а

гарантом дотримання Конституції України виступає президент держави [9].

Викладені вимоги унеможливають навіть принципове встановлення будь-якої плати за виконання державою і врешті-решт інститутом президента держави (президентатурою) вказаного базисного конституційного обов'язку за забезпечення неможливості втрати будь-якою людиною, яка постійно чи тимчасово знаходиться на території цієї держави, за межами закону життя та підтримання громадянам держави максимально можливого рівня здоров'я.

У той же час навіть положення ч. 3 ст. 49 Конституції України спочатку встановлюють, що **у державних і комунальних закладах охорони здоров'я медична допомога надається безоплатно; існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена** [9], а значить прямо

забороняє будь-які «платні послуги», але нажалі лише в державних і комунальних закладах охорони здоров'я, і далі ця ж частина базисної конституційної норми у сфері охорони здоров'я підкреслює, що **держава сприяє розвиткові лікувальних закладів усіх форм власності** [9], і цим непрямо вже допускає встановлення «платних послуг» у сфері охорони здоров'я за межами державних і комунальних закладів.

І якщо прийняти до уваги викладені вимоги ст. 1, ч. 1 і ч. 2 ст. 3, ст. 8,¹ ч. 3 ст. 22, ст. 27, ч. 1 і ч. 2 ст. 49 ч. 2 ст. 102 Конституції України [9], то наступні цитовані положення ч. 3 ст. 49 Конституції України [9] у повній мірі є такими, що прийняті після вже постатейного прийняття² принаймні ст. 1, ст. 3, ст. 8, ст. 22 і ст. 27 і ч. 1 і ч. 2 ст. 49 Конституції України [9] і тому стали прямо суперечити вказаним базисним конституційним вимогам у сфері охорони життя та здоров'я людини, а значить мають беззастережно розглядатися як нікчемні і не повинні братися до уваги при здійсненні медичної і фармацевтичної діяльності, в т.ч. й діяльності у системі громадського здоров'я.

Аналогічний **нікчемний юридичний статус** мають і певні норми цілої низки законів і ще більше підзаконних правових актів, що брутально допускають можливість чи навіть цинічно прямо передбачають необхідність громадян нашої держави сплачувати так звані «платні послуги» із надання їм тієї чи іншої медичної і фармацевтичної допомоги і допомоги у системі громадського здоров'я, яскравим прикладом чого є хоча б наказ в.о. директора Комунального некомерційного підприємства «Миколаївська обласна дитяча клінічна лікарня»

Миколаївської обласної ради від 1 грудня 2024 р. по затвердженню тарифів на платні медичні послуги у даній установі з 01.01.2025 р. [21]; Програма медичних гарантій 2025. Контрактування. 8 липня 2025 р. Національної служби здоров'я України [16; 35]; та ін. [17; 18; та ін.], що ґрунтується у першу чергу на Переліку випадків, за яких заклади охорони здоров'я державної та комунальної форми власності можуть надавати послуги з медичного обслуговування населення за плату від юридичних і фізичних осіб, Переліку лікарських засобів, що закуповуються за договорами керованого доступу³ та ін., що затверджені відповідними постановами уряду та ін. [13; 15; та ін.].

Зрозуміло, що викладені нікчемні положення ч. 3 ст. 49 Конституції України цинічно підхопили і відповідні норми поточних законів у сфері охорони здоров'я, перш за все базисних законів, коли, зокрема абз. 9 ч. 1 ст. 4 «Основні принципи охорони здоров'я» одного з них встановлено такий принцип, як «багатоукладність економіки охорони здоров'я і багатоканальність її фінансування, поєднання державних гарантій з демонополізацією та заохоченням підприємництва і конкуренції» [12]; а п. 4 ч. 1 ст. 3 «Основні принципи системи громадського здоров'я» іншого закону - орієнтованість на населення як пріоритет інтересів здоров'я та безпеки населення при організації та наданні послуг у системі громадського здоров'я [19]; що також непрямо

¹ Згідно вимог ст. 8 Основного закону: 1. В Україні визнається і діє принцип верховенства права. 2. Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй. 3. Норми Конституції України є нормами прямої дії. Звернення до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України гарантується [9].

² У всіх читаннях, та особливо у третьому читанні, Основний закон держави, як й всі поточні, хоча б базисні, закони, фактично приймалися і мають прийматися лише постатейно, коли положення кожної наступної норми у силу, принципово, вимог перш за все тих же ч. 2 ст. 8 і ч. 3 ст. 22 Конституції України, згідно яким всі правові акти мають прийматися у відповідності із нормами Основного закону і при прийнятті нових законів або внесенні змін до

чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод [9], а **тому принципово при постатейному прийнятті Конституції України чи іншого закону кожна наступна їх норма не повинна суперечити попередній нормі. І лише тоді. При такому постатейному прийнятті будь-якого закону, цей правовий акт у цілому не буде суперечливим та містити нікчемні норми.**

³ Цю фактично регулює порядок недержавного керування цінами на лікарські засоби, медичні вироби та допоміжні засоби до них і на відміну від Переліку лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що закуповуються за кошти державного бюджету для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я [14], дозволяє непрямо також встановлювати додаткову плату за «послуги і товар» у сфері фармацевтичної діяльності.

дозволяє встановлювати і «платні послуги»⁴; та ін.)

У такому аспекті навіть цинічне неконституційною та відверте юридичне некомпетентною виглядає і диспозиція діяння кримінального правопорушення за ч. 1 ст. 184 «Порушення права на безоплатну медичну допомогу» КК України - незаконна вимога оплати за надання медичної допомоги в державних чи комунальних закладах охорони здоров'я [12], де, як бачимо, міститься заборона незаконної вимоги оплати за надання медичної допомоги також лише в державних чи комунальних закладах охорони здоров'я, тоді як таке ж саме діяння за межами такого роду закладів визнається правомірним !!!

Все викладене поміж іншого також демонструє, наскільки важко при здійсненні медичної та фармацевтичної діяльності та діяльності у сфері системи громадського здоров'я запобігти використанню перш за все незавідомо недостовірних відомостей та відповідно незавідомо неправомірної діяльності, в основі чого може лежати також й юридична некомпетентність відповідних законотворців та ще більше підзаконотворців.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Власне тому значної доктринальної, проектної законодавчої та іншої прикладної

⁴ Взагалі саме по собі надання будь-яких послуг – платних і безоплатних – також брутально суперечить викладеним вимогам ст. 1, ч. 1 і ч. 2 ст. 3, ст. 8, ст. 27, ч. 1 і ч. 2 ст. 49 і ч. 2 ст. 102 Конституції України [9], згідно яким держава і президент держави мають робити все можливе для того, щоб виконати у повному обсязі свій базисний конституційний обов'язок і виключити чи принаймні максимально можливе мінімізувати будь-які порушення права громадян на життя і належну якість їхнього здоров'я, а не лише формально надавати якісь «послуги» громадянам у цьому аспекті. Тому особливої доктринальної, проектної законодавчої та іншої прикладної значимості набувають інновації автора та інших представників наукової школи юриспруденції професора Аланкіра із докорінного реформування інституту президента держави у президентатуру, яка разом із органами прокуратури мають набути статус наглядової гіпергілки державної влади за здійсненням вказаного нагляду за точним, одноманітним і неухильним дотриманням законів та інших правових актів з боку представників всіх інших гілок державної влади (правотворчої, антиделіктної, правозастосовчої) та всіх інших суб'єктів владних повноважень та всіх інших соціосуб'єктів, і, як наслідок, й за найбільш ефективним, раціональним та якісним виконанням суб'єктами владних повноважень базисного конституційного обов'язку держави із

значимості набувають намагання І.В. Бондаренко розробити за наукового керівництва автора основи інноваційного розуміння сутності, співвідношення, процедури і меж легітимного оприлюднення та причин появи завідомо і незавідомо достовірних та недостовірних відомостей в юридичному, журналістському чи іншому масмедійному доказуванні або у публічній дискусії [1, с. 16-22; 3, с. 377-378; 4, с. 152-158; 5, с. 153-159; 6, с. 14-20; 7, с. 11-19; 11, с. 27-37; та ін.].

Невирішені раніше проблеми. Вказані достатньо актуальні інновації, як свідчить обґрунтування причин неконституційності різного роду «платних послуг» у сфері охорони здоров'я, мають істотне значення для докорінного удосконалення процедури подолання правопорушень взагалі, а також розуміння сутності і видового поділу правомірних та антиделіктних правовідносин у сфері здійснення медичної та фармацевтичної діяльності і діяльності у системі громадського здоров'я.

Метою статті є продовження фахової наукової апробації можливостей впровадження одного з останніх варіантів інноваційного розуміння сутності, співвідношення, процедури і меж легітимного оприлюднення та причин появи завідомо і незавідомо достовірних та

пізнання, визнання, забезпечення і неухильного дотримання правового статусу всіх співвітчизників, оперативного попередження порушення їх правового статусу, максимально повним його відновленням та за неухильним притягненням винних до відповідного виду, характеру і ступеня тяжкості юридичної відповідальності [2, с. 60; 8, с. 200]. Допомогу у здійсненні даного гіпернагляду зобов'язані максимально можливо надавати будь-які державні і недержавні органи, що діють на території держави, а базисними помічниками мають виступати всі без виключення антиделіктні органи, перш за все докорінне реформовані існуючі та перспективні: суд (із конституційною, адміністративною, антикримінальною, трудовою, де-факто майново-договірною і де-юре майново-договірною судовими палатами верховного і обласних судів та спеціалізаціям суддів місцевих судів), публічнотура і адвокатура (публічнотура, повинні діяти на основі принципу єдиноначальності, мати по два підрозділи відповідно до обвинувачення та захисту та іншої юридичної допомоги потерпілій та переслідуваній особі в будь-якому з видів судочинства), а також слідчотура, ординатура, експертнотура і виконавчотура (що мають поєднати у вказаному єдиному антиделіктному органі всі відповідні види діяльності) [8, с. 309-322, 368-396].

недостовірних відомостей в юридичному, журналістському чи іншому масмедійному доказуванні або у публічній дискусії [8, с. 165-172] з тим, щоб нарешті започаткувати широку коректну наукову дискусію із розробки загально визнаного варіанту представлення і впровадження цих інноваційних положень, що мають істотне значення не лише для процедури власне юридичного чи журналістського доказування чи розслідування або будь-якої публічної дискусії, але й для розуміння сутності і видового поділу правомірних і антиделіктних правовідносин у сфері здійснення медичної та фармацевтичної діяльності та діяльності у системі громадського здоров'я.

Викладення основного матеріалу. Грунтуючись на інноваційних базисних положеннях щодо сутності доказів та їх базисних основних і додаткових юридичних властивостей в антикримінальному та будь-якому іншому виді судочинства [3, с. 37-39, 287-296; 4, с. 36-39; та ін.], І.В. Бондаренко у низці публікацій [1, с. 16-22; 3, с. 377-378; 4, с. 152-158; 5, с. 153-159; 6, с. 14-20; 7, с. 11-19; 11, с. 27-37; та ін.] розробила **основи інноваційного розуміння сутності, співвідношення, процедури і меж легітимного оприлюднення та причин появи завідомо і незавідомо достовірних та недостовірних відомостей, які набувають особливого значення для безумовного виключення появи й незавідомо недостовірних відомостей в юридичному, журналістському чи іншому масмедійному доказуванні або у публічній дискусії, що з урахуванням особливостей такого роду інновацій у сфері здійснення медичної та фармацевтичної діяльності і діяльності у системі громадського здоров'я доцільно представити за однієї з останній редакцій [8, с. 165-172] таким чином :**

1. **Достовірні відомості**, тобто такі відомості, що відповідають фактичним обставинам діяння (дії або бездіяльності окремої людини чи невеликої групи людей), події (дії або бездіяльності дуже великих груп людей, коли неможливо встановити роль у досягненні загального результату кожного з учасників, наприклад, у процесі війни, масових безпорядків та ін.) чи явища (дія або бездіяльність сил природи, у т. ч. хижих тварин, які перебувають у нерегульованих людиною умовах) в цілому чи його певної сторони; і за ступенем і фактичною

процедурою досягнення достовірності можуть бути поділені на :

1.1. **Завідомо достовірні відомості**, тобто такі, що повною мірою відповідають фактичним обставинам діяння або події чи явища загалом або певної їх сторони та особливості сприйняття, запам'ятовування, зберігання, відтворення і іншої їх передачі конкретною особою, у т. ч. життєвий досвід або відповідна спеціальна чи професійна компетентність, сприяють передачі чи іншому оприлюдненню практично адекватних відомостей [8, с. 167],

Завідомо достовірні відомості, своєю чергою, за базисною спрямованістю результату їхнього публічного оприлюднення поділяються на такі, що формують сприйняття такого роду відомостей більшістю медіаадресатів, як :

1.1.1. **Позитивні завідомо достовірні відомості**, тобто такі відомості, на основі яких може бути сформована лише позитивна характеристика об'єкта та/або предмета юридичного чи журналістського або іншого масмедійного розслідування чи публічної дискусії [8, с. 167],

1.1.2. **Негативні завідомо достовірні відомості**, тобто такі відомості, на основі яких може бути сформована тільки негативна характеристика об'єкта та/або предмета юридичного чи журналістського або іншого масмедійного розслідування чи публічної дискусії; і серед яких за ступенем суспільної небезпеки результату їхнього публічного оприлюднення додатково можуть виділятися :

1.1.2.1. **Нейтральні негативні завідомо достовірні відомості** [8, с. 167-168].

1.1.2.2. **Суспільно шкідливі завідомо достовірні відомості** [8, с. 168].

1.1.2.3. **Суспільно небезпечні завідомо достовірні відомості** [8, с. 169].

1.1.3. **Позитивно-негативні завідомо достовірні відомості**, тобто такі відомості, на основі яких може бути сформована змішана позитивно-негативна характеристика об'єкта та/або предмета юридичного чи журналістського або іншого масмедійного доказування чи публічної дискусії [23, с. 17].

1.2. **Незавідомо достовірні відомості** - такі відомості, що повністю відповідають фактичним обставинам діяння або події чи явища в цілому або конкретної їх сторони та наявні певні недоліки особливостей сприйняття,

запам'ятовування, зберігання, відтворення та іншої передачі певною особою, в т.ч. відсутність необхідного життєвого чи спеціального досвіду або відповідної спеціальної чи професійної компетентності, ситуативно не змогли створити перешкоди для формування власне адекватних суджень та/або іншого оприлюднення саме адекватних відомостей. При цьому незавідомо достовірні відомості, у свою чергу, за базисною спрямованістю результату їх публічного оприлюднення поділяються на такі ж відомості, що формуються у цілому такого роду більшістю медіаадресатів, як :

1.2.1. *Позитивні незавідомо достовірні відомості*, тобто такі такого роду відомості, на основі яких може бути сформована лише позитивна характеристика об'єкта та/або предмета юридичного чи журналістського або іншого масмедійного доказування чи публічної дискусії [23, с. 17-18].

1.2.2. *Негативні незавідомо достовірні відомості*, тобто такі такого роду відомості, на основі яких може бути сформована тільки негативна характеристика об'єкта та/або предмета юридичного чи журналістського або іншого масмедійного доказування чи публічної дискусії; і серед яких за ступенем суспільної небезпеки результату їхнього публічного оприлюднення додатково можуть виділятися :

1.2.2.1. *Нейтральні негативні незавідомо достовірні відомості.*

1.2.2.2. *Суспільно шкідливі незавідомо достовірні відомості.*

1.2.2.3. *Суспільно небезпечні незавідомо достовірні відомості.*

1.2.3. *Позитивно-негативні незавідомо достовірні відомості*, тобто такі відомості, на основі яких може бути сформована змішана

позитивно-негативна характеристика об'єкта (предмета) юридичного, журналістського чи іншого масмедійного доказування або публічної дискусії [8, с. 169].

2. **Недостовірні відомості**, тобто такі відомості, які не відповідають фактичним обставинам діяння або події чи явища загалом або конкретній їх сторони; і за ступенем і практичною процедурою досягнення вже недостовірності також можуть бути поділені на :

2.1. **Завідомо недостовірні відомості**, тобто коли суб'єкт, від якого отримують певні відомості, знає про те, що ці відомості не відповідають повною мірою або частково фактичним обставинам діяння або події чи явища, але через ті чи інші наміри передає ці відомості як завідомо достовірні [23, с. 18]. При цьому завідомо недостовірні відомості, у свою чергу, за базисною спрямованістю результату їх публічного оприлюднення також поділяються на такі відомості, що формуються в цілому такого роду більшістю медіаадресатів, як :

2.1.1. *Позитивні завідомо недостовірні відомості*, тобто такі відомості, на основі яких у адресатів юридичного або журналістського чи іншого масмедійного доказування або публічної дискусії в силу саме таким чином досягнутого незнання може бути сформована тільки позитивна характеристика об'єкта (предмета) цього доказування чи дискусії.

2.1.2. *Негативні завідомо недостовірні відомості*, тобто такі такого роду відомості, на основі яких закономірно може бути сформована лише негативна характеристика об'єкта та/чи предмета юридичного або журналістського чи іншого масмедійного доказування або публічної дискусії; і серед яких за рівнем суспільної небезпеки результату їхнього публічного

⁵ Завідомо недостовірні відомості можуть бути використані як докази лише у справах про надання чи подання завідомо неправдивих відомостей та/чи завідомо неправдивого висновку експертизи та/або постановлення завідомо неправосудного рішення та/чи про виготовлення та/або складання чи видачу завідомо підробленого документу не лише власне в антикримінальному, але й у будь-якому з інших видів судочинства: основних (конституційному, адміністративному, дисциплінарному, де-факто майново-договірному або цивільному та де-юре майново-договірному або господарському чи в інших країнах - арбітражному або економічному) чи допоміжних (ордистичному, виправно-трудоному, виконавчому) [23, с. 18-19].

За надання чи подання або інше оприлюднення завідомо недостовірних відомостей у будь-яких інших ситуаціях для фізичних осіб повинна бути відроджена антикримінальна відповідальність у формі наклепу, а для посадових осіб (суб'єктів владних повноважень) така відповідальність і в даний час може бути здійснена у разі заподіяння такого роду діянням істотних (суттєвих) і більших збитків у формі відповідного посадового кримінального правопорушення. А у разі менших збитків має бути встановлена адміністративна чи дисциплінарна відповідальність залежно від того, відповідно в межах зовнішніх чи внутрішніх стосовно юридичної особи правовідносин такого роду відомості були надані або подані чи іншим чином оприлюднені [9, с. 170].

оприлюднення додатково також можуть виділятися :

2.1.2.1. Нейтральні негативні завідомо недостовірні відомості [8, с. 169-170-171].

2.1.2.2. Суспільно шкідливі завідомо недостовірні відомості [8, с. 171].

2.1.2.3. Суспільно небезпечні завідомо недостовірні відомості.

2.1.3. *Позитивно-негативні завідомо недостовірні відомості*, тобто такі такого роду відомості, на основі яких у адресатів юридичного або журналістського чи іншого масмедійного доказування або публічної дискусії в силу також саме таким чином досягнутого незнання може бути сформована змішана позитивно-негативна характеристика об'єкта та/або предмета цього доказування чи публічної дискусії.

2.2. *Незавідомо недостовірні відомості*, тобто коли суб'єкт, від якого отримують певні відомості, не знає і не може знати про те, що ці відомості через певні причини (метеорологічні, дистанційні та інші умови сприйняття або особливості органів почуттів даного суб'єкта в частині сприйняття, запам'ятовування, зберігання, відтворення або іншої передачі цих відомостей, у т.ч. внаслідок відсутності необхідного життєвого чи спеціального досвіду або відповідної спеціальної та/чи професійної компетентності), не відповідають повною мірою або частково фактичним обставинам діяння або події чи явища в цілому або конкретній їх стороні та при передачі таких відомостей впевнений у тому, що передає власне завідомо достовірні відомості [8, с. 171].

Ці відомості, своєю чергою, за базисною спрямованістю результату їхнього публічного оприлюднення також поділяються на такі, що формуються загалом сприйняття такого роду відомостей більшістю медіаадресатів, як :

2.2.1. *Позитивні незавідомо недостовірні відомості*, тобто такі відомості, з урахуванням яких в адресатів юридичного або журналістського чи іншого масмедійного доказування або публічної дискусії через саме таким чином досягнутого незнання може бути сформована лише позитивна характеристика об'єкта та/або предмета цього доказування чи дискусії [8, с. 171-172].

2.2.2. *Негативні незавідомо недостовірні відомості*, тобто такі такого роду відомості, на основі яких закономірно може бути сформована

тільки негативна характеристика об'єкта та/чи предмета юридичного або журналістського чи іншого масмедійного доказування або публічної дискусії; і серед яких за рівнем суспільної небезпеки результату їхнього публічного оприлюднення додатково також можуть виділятися :

2.2.2.1. Нейтральні негативні незавідомо недостовірні відомості [8, с. 171-172].

2.2.2.2. Суспільно шкідливі незавідомо недостовірні відомості.

2.2.2.3. Суспільно небезпечні незавідомо недостовірні відомості [8, с. 172].

2.2.3. *Позитивно-негативні незавідомо недостовірні відомості*, тобто такі відомості, на основі яких у адресатів юридичного або журналістського чи іншого масмедійного доказування або публічної дискусії в силу також саме таким чином досягнутого незнання може бути сформована змішана позитивно-негативна характеристика об'єкта та/або предмета цього доказування чи публічної дискусії [8, с. 172].

2.3. *Прогностичні відомості*, тобто коли суб'єкт оприлюднює заснований на аналізі певних обставин або на вільному фантазуванні оприлюднює той чи інших перспективний чи принципово можливий або лише бажаний результат розвитку певних діянь, подій, явищ чи процесів :

2.3.1. *Із попереднім попередженням користувачів про лише прогностичну (ймовірну), а не реальну сутність цих відомостей*, що принципово треба відносити до нейтральних відомостей, якщо існує рівна ймовірність повного чи часткового як підтвердження, так й спростування викладеного прогностичного результату.

2.3.2. *Без такого попередження користувача, який у силу цього прогностичні відомості фактично розцінює в якості одного із реальних варіантів висвітлення сутності і розвитку існуючих певних діянь, подій, явищ чи процесів*, що на цей час дуже часто навмисно створюються за допомогою так званого ШІ (штучного інтелекту), а фактично РАРІ (роботизації актів реалізації інтелекту) з метою отримання певного масмедійного результату, частіше за все для надмірного перенавантаження існуючого масмедійного простору і сприйняття таким чином завідомо недостовірних відомостей

в якості завідомо власне достовірних відомостей⁶ [8, с. 172].

Висновки. Викладений один із останніх варіантів інноваційного розуміння основ інноваційного розуміння сутності, співвідношення, процедури і меж легітимного оприлюднення та причин появи завідомо і незавідомо достовірних та недостовірних відомостей, які набувають особливого значення для безумовного виключення появи й незавідомо недостовірних відомостей в юридичному, журналістському чи іншому масмедійному доказуванні або у публічній дискусії [8, с. 165-172], що може бути у повній мірі застосований у

сфері здійснення медичної і фармацевтичної діяльності і системи громадського здоров'я, не претендує на завершеність і складає лише належну доктринальну, проектну законодавчу та іншу прикладну основу для започаткування широкої коректної наукової дискусії з розробки загально визнаного варіанту його представлення і впровадження в контексті докорінного удосконалення процедури подолання правопорушень взагалі, а також розуміння сутності і видового поділу правомірних та антиделіктних правовідносин у сфері здійснення медичної та фармацевтичної діяльності і системи громадського здоров'я.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко И.В. Основы понимания и легитимного использования достоверных и недостоверных сведений в юридическом либо журналистском расследовании или в публичной дискуссии: монография / под ред. А.А. Кириченко. Киев: Издатель Назаров О. А., 2023. 2364 с.
2. Кириченко О.А., Ланцедова Ю.О., Тунтула О.С. Інновації юриспруденції і законодавства в фармацевтичній діяльності: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O., 2020. 97 с. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/book/30>.
3. Кириченко О. А., Ткач Ю.Д., Бондаренко І.В. Інновації юриспруденції в забезпеченні журналістської галузі права та медіабезпеки: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O.; Київ: Видавець Назаров О.А., 2022. 2-ге вид. 1012 с.
4. Кириченко О.А., Бондаренко І.В. Інновації юриспруденції в забезпеченні журналістської галузі права та медіабезпеки: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O.; Київ: Видавець Назаров О. А., 2022. 3-тє вид. 2080 с.
5. Кириченко О. А., Бондаренко І.В. Інновації юриспруденції в забезпеченні журналістської галузі права та медіабезпеки: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O.; Київ: Видавець Назаров О. А., 2022. 4-тє вид. 2628 с.
6. Кириченко О.А., Бондаренко І.В. Розвиток основ інноваційного розуміння сутності, видового поділу, співвідношення, причин появи, процедури і меж легітимного оприлюднення достовірних і недостовірних відомостей в юридичному, журналістському чи будь-якому іншому масмедійному доказуванні або у публічній дискусії. *Журнал східноєвропейського права*. 2023. № 110. С. 11-26. URL: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2023/05/kirichenko_bondarenko_110.pdf.
7. Кириченко О.А., Ланцедова Ю.О., Бондаренко І.В. Основи інноваційного розуміння сутності, співвідношення, процедури та меж легітимного оприлюднення завідомо і незавідомо достовірних і недостовірних відомостей в юридичному, журналістському чи іншому масмедійному доказуванні або публічній дискусії. *Криміналістика і судова експертиза: міжвідом. наук.-метод. зб. Київський НДІ судових експертиз*. Київ: КНДІ СЕ, 2023. Вип. 68. С. 9-23. URL: https://digest.kndise.gov.ua/wp-content/uploads/2023/07/vypusk_68-9-23.pdf.
8. Кириченко О.А. Інноваційний базис юриспруденції: монографія. Київ: Видавець Назаров О.А., 2025. 3308 с.
9. Конституція України: закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
10. Кримінальний кодекс України: закон України від 5 квітня 2001 р., № 2341-III. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

⁶ Необхідність доповнення даної класифікації власне прогностичними відомостями визнана С.В. Думлер лише

зараз і вперше викладена в одному з останніх видань [8, с. 172].

11. Ланцедова Ю.О., Березовенко Л.С., Бондаренко І.В. Інноваційне розуміння сутності, співвідношення та меж легітимного оприлюднення завідомо і незавідомо достовірних і недостовірних відомостей в юридичному та журналістському доказуванні чи в будь-якій публічній дискусії. *Журнал східноєвропейського права*. 2023. № 109. С. 27-37. URL: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2023/04/lantsedova_berezovenko_bondarenko_109.pdf.

12. Основи законодавства України про охорону здоров'я: закон України від 19 листопада 1992 р. № 2801-ХІІ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text>.

13. Перелік випадків, за яких заклади охорони здоров'я державної та комунальної форми власності можуть надавати послуги з медичного обслуговування населення за плату від юридичних і фізичних осіб. Затв. постанова Кабінету міністрів України від 5 липня 2024 р. № 781. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/781-2024-%D0%BF#n18>.

14. Перелік лікарських засобів, медичних виробів та допоміжних засобів до них, що закуповуються за кошти державного бюджету для виконання програм та здійснення централізованих заходів з охорони здоров'я. Затв. постанова Кабінету міністрів України від 7 березня 2022 р. № 216. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/216-2022-%D0%BF#n14>.

15. Перелік лікарських засобів, що закуповуються за договорами керованого доступу. Затв. постанова Кабінету міністрів України від 7 березня 2022 р. № 216. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/216-2022-%D0%BF#n14>.

16. Програма медичних гарантій 2025. Контрактування. 8 липня 2025 р., 03:00. URL: <https://nszu.gov.ua/news/programa-medicnix-garantii-2024-kontraktuvannia>.

17. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення: закон України від 19 жовтня 2017 р., № 2168-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-19#Text>.

18. Про порядок контролю якості медичної допомоги. Затв. наказом Міністерства охорони здоров'я України від 28 вересня 2012 р., № 752. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1996-12#Text>.

19. Про систему громадського здоров'я: закон України від 6 вересня 2022 р., № 2573-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2573-20#Text>.

20. Про утворення Національної служби здоров'я України: постанова Кабінету міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1101. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1101-2017-%D0%BF#Text>.

21. Тарифи на платні медичні послуги КНП «Миколаївська обласна дитяча клінічна лікарня» Миколаївської обласної ради з 01.01.2025 р. Затв. в.о. директора Комунального некомерційного підприємства «Миколаївська обласна дитяча клінічна лікарня» Миколаївської обласної ради 1 грудня 2024 р. URL: <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1i8wdAvhjZfJMr0HH6n6ulWhO2SPjIY-E/edit?gid=223887347#gid=223887347>.

References:

1. Bondarenko Y.V. Osnovi ponymaniya y lehytymnoho yspolzovanyia dostovernikh y nedostovernikh svedenyi v yurydycheskom lybo zhurnalystskom rassledovanyu yly v publychnoi dyskussyy: monohrafiya / pod red. A.A. Kyrychenko. Kyev: Yzdatel Nazarov O. A., 2023. 2364 s.

2. Kyrychenko O.A., Lantsedova Yu.O., Tuntula O.S. Innovatsii yurysprudentsii i zakonodavstva v farmatsevtichnii diialnosti: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O., 2020. 97 s. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/book/30>.

3. Kyrychenko O. A., Tkach Yu.D., Bondarenko I.V. Innovatsii yurysprudentsii v zabezpechenni zhurnalistskoi haluzi prava ta mediabezpeky: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O.; Kyiv: Vydavets Nazarov O.A., 2022. 2-he vyd. 1012 s.

4. Kyrychenko O.A., Bondarenko I.V. Innovatsii yurysprudentsii v zabezpechenni zhurnalistskoi haluzi prava ta mediabezpeky: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O.; Kyiv: Vydavets Nazarov O. A., 2022. 3-tie vyd. 2080 s.

5. Kyrychenko O. A., Bondarenko I.V. Innovatsii yurysprudentsii v zabezpechenni zhurnalistskoi haluzi prava ta mediabezpeky: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O.; Kyiv: Vydavets Nazarov O. A., 2022. 4-te vyd. 2628 s.

6. Kyrychenko O.A., Bondarenko I.V. Rozvytok osnov innovatsiinoho rozuminnia sutnosti, vydovoho podilu, spivvidnoshennia, prychyn poiavy, protsedury i mezh lehitymnoho opryliudnennia dostovirnykh i nedostovirnykh vidomosti v yurydychnomu, zhurnalistskomu chy bud-iakomu inshomu masmediinomu dokazuvanni abo u publichnii diskusii. *Zhurnal skhidnoievropeiskoho prava*. 2023. № 110. S. 11-26. URL: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2023/05/kirichenko_bondarenko_110.pdf.

7. Kyrychenko O.A., Lantsedova Yu.O., Bondarenko I.V. Osnovy innovatsiinoho rozuminnia sutnosti, spivvidnoshennia, protsedury ta mezh lehitymnoho opryliudnennia zavidomo i nezavidomo dostovirnykh i nedostovirnykh vidomosti v yurydychnomu, zhurnalistskomu chy inshomu masmediinomu dokazuvanni abo publichnii diskusii. *Kryminalistyka i sudova ekspertyza: mizhvidom. nauk.-metod. zb. Kyivskiy NDI sudovykh ekspertyz*. Kyiv: KNDI SE, 2023. Vyp. 68. S. 9-23. URL: https://digest.kndise.gov.ua/wp-content/uploads/2023/07/vypusk_68-9-23.pdf.

8. Kyrychenko O.A. Innovatsiinyi bazys yurysprudentsii: monohrafiia. Kyiv: Vydavets Nazarov O.A., 2025. 3308 s.

9. Konstytutsiia Ukrainy: zakon Ukrainy vid 28 chervnia 1996 r. № 254k/96-VR. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>.

10. Kryminalnyi kodeks Ukrainy: zakon Ukrainy vid 5 kvitnia 2001 r., № 2341-III. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

11. Lantsedova Yu.O., Berezovento L.S., Bondarenko I.V. Innovatsiine rozuminnia sutnosti, spivvidnoshennia ta mezh lehitymnoho opryliudnennia zavidomo i nezavidomo dostovirnykh i nedostovirnykh vidomosti v yurydychnomu ta zhurnalistskomu dokazuvanni chy v bud-iakii publichnii diskusii. *Zhurnal skhidnoievropeiskoho prava*. 2023. № 109. S. 27-37. URL: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2023/04/lantsedova_berezovento_bondarenko_109.pdf.

12. Osnovy zakonodavstva Ukrainy pro okhoronu zdorov'ia: zakon Ukrainy vid 19 lystopada 1992 r. № 2801-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12#Text>.

13. Perelik vypadkiv, za yakykh zaklady okhorony zdorov'ia derzhavnoi ta komunalnoi formy vlasnosti mozhut nadavaty posluhy z medychnoho obsluhovuvannia naselennia za platu vid yurydychnykh i fizychnykh osib. Zatv. postanova Kabinetu ministriv Ukrainy vid 5 lypnia 2024 r. № 781. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/781-2024-%D0%BF#n18>.

14. Perelik likarskykh zasobiv, medychnykh vyrobiv ta dopomizhnykh zasobiv do nykh, shcho zakupuvuiutsia za koshty derzhavnogo biudzhetu dlia vykonannia prohram ta zdiisnennia tsentralizovanykh zakhodiv z okhorony zdorov'ia. Zatv. postanova Kabinetu ministriv Ukrainy vid 7 bereznia 2022 r. № 216. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/216-2022-%D0%BF#n14>.

15. Perelik likarskykh zasobiv, shcho zakupuvuiutsia za dohovoramy kerovanoho dostupu. Zatv. postanova Kabinetu ministriv Ukrainy vid 7 bereznia 2022 r. № 216. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/216-2022-%D0%BF#n14>.

16. Prohrama medychnykh harantii 2025. Kontraktuvannia. 8 lypnia 2025 r., 03:00. URL: <https://nszu.gov.ua/news/programa-medicnix-garantii-2024-kontraktuvannia>.

17. Pro derzhavni finansovi harantii medychnoho obsluhovuvannia naselennia: zakon Ukrainy vid 19 zhovtnia 2017 r., № 2168-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-19#Text>.

18. Pro poriadok kontroliu yakosti medychnoi dopomohy. Zatv. nakazom Ministerstva okhorony zdorov'ia Ukrainy vid 28 veresnia 2012 r., № 752. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1996-12#Text>.

19. Pro systemu hromadskoho zdorov'ia: zakon Ukrainy vid 6 veresnia 2022 r., № 2573-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2573-20#Text>.

20. Pro utvorennia Natsionalnoi sluzhby zdorov'ia Ukrainy: postanova Kabinetu ministriv Ukrainy vid 27 hrudnia 2017 r. № 1101. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1101-2017-%D0%BF#Text>.

21. Taryfy na platni medychni posluhy KNP "Mykolaivska oblasna dytiacha klinichna likarnia" Mykolaivskoi oblasnoi rady z 01.01.2025 r. Zatv. v.o. dyrektora Komunalnogo nekomertsiiinoho pidpriemstva "Mykolaivska oblasna dytiacha klinichna likarnia" Mykolaivskoi oblasnoi rady 1 hrudnia 2024 r. URL: <https://docs.google.com/spreadsheets/d/1i8wdAvhjZfJMr0HH6n6ulWhO2SPjIY-E/edit?gid=223887347#gid=223887347>.